

76|77

SOLARCEK

ARHIV

PETINDVAJSETI MAJ -

PETINOSEMDESETI ROJSTNI DAN TOVARISA TIRA

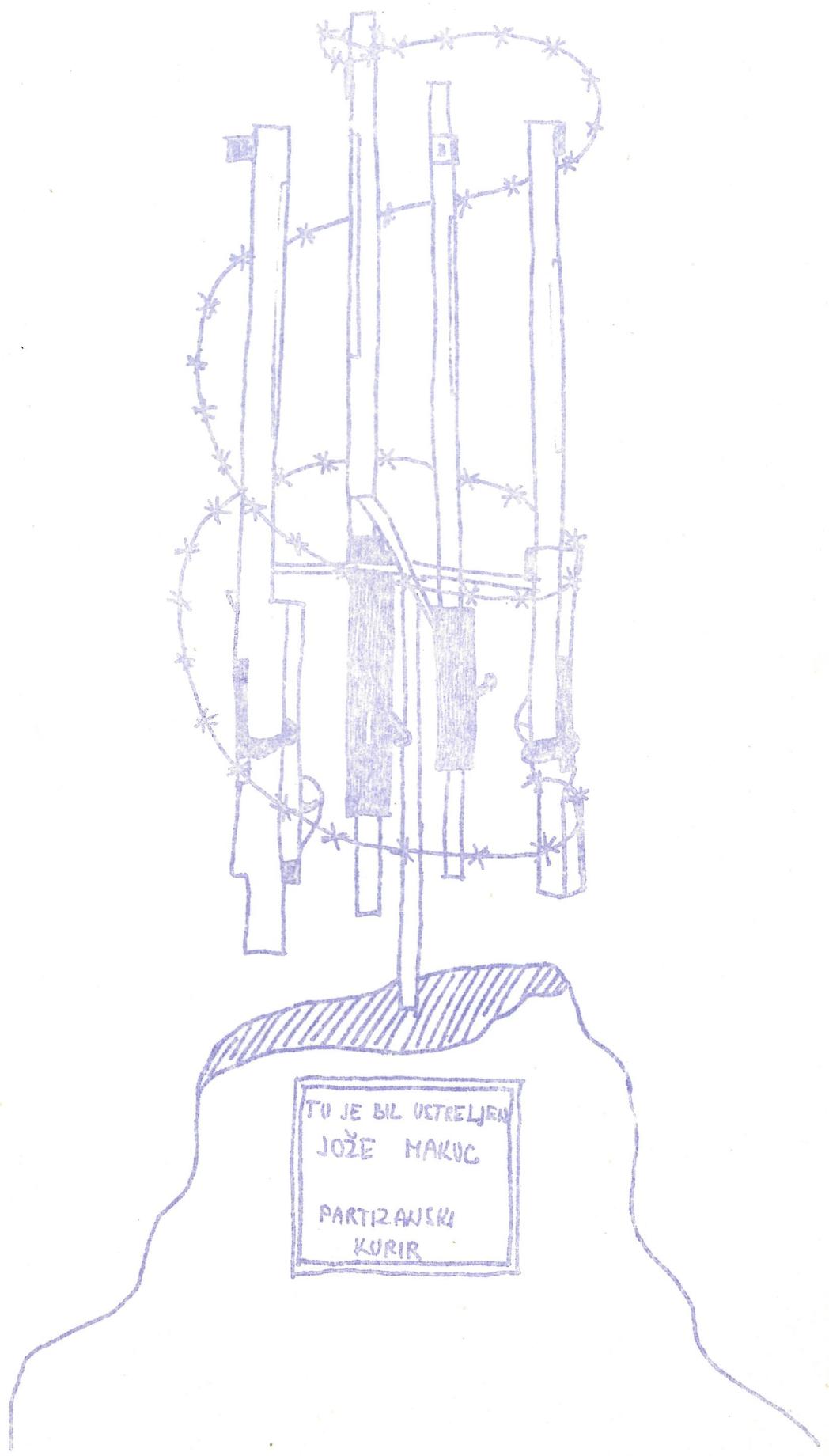
Še in še rojstnih dni ti želimo,
tebi, ki nesebično gledaš v svet,
tebi, ki letiš kakor lastovka med narodi,
tebi, ki želiš miru in topline
vsem ljudstvom sveta.

Rezika Mrak, 6.r.

Tovariš Tito obiskuje neuvrščene države.

Uči nas, da moramo biti med seboj povezani in prijatelji.
Vse življenje se bori za mir, svobodo, pravico in prijateljstvo. Vedno ga bomo posnemali, spoštovali in cenili. Vedno bo naš vzornik.

Nives Torkar, 5.r.

Pionirski odred naše šole že več let sodeluje s KS Rut-Grant, saj se naša šola imenuje po Rutarju Simonu Kosu.

Ob dnevu žena obiščemo najstarejše žene, urejamo grobove neznanih borcev in spomenik padlim, ob praznikih prirejamo proslave. Že pred leti smo zbirali denar za rutarsko cesto, letos pa za spominsko ploščo ustreljenemu partizanu. Tudi ena izmed partizanskih poti, ki jih moramo prehoditi, če želimo osvojiti znak slovenskih partizanskih enot, vodi v Rut.

15. maja smo v Rutu odkrili spominsko obeležje NOB. Predstavniki pionirskega odreda smo se z ZZB dogovorili za trajno sodelovanje. Podpisali smo pogodbo, s katero se je ZZB Rut-Grant obvezalo, da bo poskrbelo za obrtniška dela v zvezi z ureditvijo obeležja, pionirski odred pa se obvezuje, da bo trajno skrbel za ureditev obeležja, spomenika in grobov. Pionirski odred se je tudi obvezal, da bo ob odkritju poskrbel za kulturni program.

Živana Matelič, tajnica PO
Katjuša Trojer, načelnica PO

Za prireditev v Rutu smo se pripravljali več tednov in nazadnje smo bili že vsi na trnih, kako bo uspela.

Nastopajoči - recitatorjev in pevcev nas je bilo čez petdeset - smo se v Rut pripeljali s kombijem. Bili smo slabe volje, kajti celo dopoldne je neusmiljeno deževalo in prepričani smo bili, da ob takem vremenu ne bo nobenega poslušalca, razen morda nekaj domačinov. Toda zmotili smo se. Prišlo je veliko gostov, kljub našim črnogledim napovedim. Rut je bil ves prazničen in v vaški krčni so imeli polne roke dela. Zbrali smo se na vzpetini, kjer so 8. maja 1943 Italijani ustrelili partizanskega kurirja Jožeta Makuca. Privedli so ga na ta kraj in ga pred očmi vseh vaščanov usmrtili. Na tem mestu sta predsednik ZZB Rut-Grant Franc Bizalj in načelnica našega pionirskega odreda Katjuša Trojer odkrila spominsko obeležje.

Mnogo Primorcev je padlo za svobodo. Vsen ne moremo postaviti spomenikov, vendar bodo v naših srcih ostali nesmrtni.

Martina Frelih, 8.r.
Pavla Kemperle, 8.r.

OBČUDUJEM

Koliko je stvari, ki jih občudujem! Občudujem svoj rojstni kraj, celo Baško grapo, vso Slovenijo in ves svet.

Zivim na zaselku, na samem. Neprestano sem v stiku z naravo. Če bi me kdo vprašal, kateri letni čas se mi zdi najlepši, bi mu ne znala odgovoriti. Vsak ima svojstven čar in vsak je gaj-lepši. Ko pride poulad, se je vsi veselimo, saj prinaša s seboj novo življenje. Vse je v cvetju in zelenju. Cvetoča drevesa so kot ovčice, ki se pasejo po travniku. In polje, ko pričas košnje in zorijo češnje. Včasih se zazrem na nasprotni breg, kjer se stiska majhna vas. Hišice so raztresene po pobocju in čisto obdane z zelenjem. Pa je že tu jesen, ko obarva gozd kakor za maškerado. Prej nežno zeleni listi se odenejo v škrlat. Potlej pride zima, odeta v bel plašč. Najlepša je tedaj, ko zapade prvi sneg in pobeli mrke smreke.

Kako rada imam ta kraj! Tega se prav zavem šele takrat, ko sem nekaj časa od doma. Še vedno se spominjam neke pomladi. Po dolgem času sem prišla iz bolnišnice. Prej poleženo bledo rumeno travo so medtem zamenjali zeleni šopi. Sijalo je sonce, pihal je rahel vetrc, šumela so drevesa in spet sem zaslišala ptice. Zdelo se mi je, da sem se vnovič rodila.

Srečna sem, da sem se rodila na deželi in ne v mestu, kjer se izgubiš med betonom.

Nadja Valentinčič, 8.r.

Za našo hišo stoji na vrtu stara hruška. Zasadil jo je moj praded. Ne ve se, ali jo je praded pozabil gojiti ali je bila po naravi taka. Bodи tako ali tako, hruška ni obrodila sadov. Za-to jo je praded hotel posekati, a prababica mu ni dovolila. Začela jo je gojiti in hruška je obrodila.

Hruška je preživila prvo svetovno vojno, pa tudi drugo, in te-daj je nekemu partizanu rešila življenje.

Bilo je poleti 1944 leta, ko se je v Baški grapi borila Pre-šernova brigada. Nek kurir je prišel tudi v našo hišo. Moja babica ga je nahranila, saj je videla, da je izčrpan.

Toda tudi Italijani niso spali. Videli so kurirja. Že so se pomikali proti hiši. Babica jih je zagledala v zadnjem hipu. Nežitve ni bilo. Kurir se je zagledal v hruško, ki je bila te-daj vsa v zelenju. Stekel je skozi vrata in splezal vanjo.

Ko so Italijani vdrli v hišo, so se jim nosovi povesili. Hišo so pretaknili od vrha do tal. "Še mišje luknje niso pozabili povohati," je priovedovala babica. Ker kurirja niso našli, jim je morala dati dva prašiča in pet kokoši in še z ustrelitvijo so ji grozili.

Ko so Italijani odšli, je kurir skočil s hruške in poljubil svojo rešiteljico.

Zorko Kaltnekar, 6.r.

Moje največje veselje je vrt. V njem imam kotiček, kjer vsako leto sadim zelenjavo in rože. Kotiček imam zaradi kakši ogrejen.

Lanske leto pa sem bila še posebej vesela pridelka. Svoj vrtiček sem obdelala čisto sama. Njaprej sem nanj natrosila gnoj, nato sem ga prekopsala. Mamo sem prosila, da mi je dala nekaj semena, ki sem ga posejala v gredice. Nato sem hodila gledat, kdaj bo seme skalilo. Zalostna sem bila, ker ni hotelo sijati sonce, da bi ogrelo zemljo in pospešilo rast. Končno sem dočakala. Veselila sem se, ko sem videla, da je bil moj trud poplačan. V mojem vrtičku je vse lepo raslo, seveda tudi plevel, ki sem ga morala izpuliti, da ne bi zadužil ostale zelenjave in rož. Posebnost mojega vrtička pa je bila rdeča pesa. Zrasla je in bila tako debela, da niti mama ni imela v vsej svoji gredi takе.

Tudi letos bom gojila zelenjavo in rože.

Alenka Bizjak, 6.r.

V naši vasi imamo zelo veliko lipo. Stara je že več sto let. Pred stotridesetimi leti je pogorela. Ostal je velik štor. Iz tega štora je ponovno zraslo več vrhov. Postala je košata in zelo mogočna. Še danes jo občuduje, kdor pride v našo vas. Posebno pomladi, ko zrastejo prvi listi, je tako lepo zelena in izgleda, da ne pozna staranja. V mesecu juniju, ko cveti, jo ves čas obiskujejo čebele, tako da ni nikoli sama. Stari oče mi je pričeval, da so nekdaj pod lipo razglašali pomembna obvestila. Tudi otroci se radi podamo okoli lipe in plezamo nanjo in vanjo, saj je v sredini votla.

Boris Kusterle, 4.r.

Lani mi je oče izpolnil željo im mi kupil psičko. Ime ji je Rina. Je črne in svetlo rjave barve. Ko jo je pripeljal, je bila majhna, sedaj pa je že zrasla. Zelo rada je, posebno sladkarije. Če ji dam na kruh malo medu, se še dolgo zatem oblijuje. Zelo je spretna. Če ji vržem slaščico, jo z gobčkom ulcvi. Tudi kadar se igra, jo občudujem. Če dobi bratovo žogo, jo z gobcem nese v grivo, kjer jo spusti in nato z glasnim laježen teče za njo. Včasih iščem čevelj ali škorenj in ga nato najdem za hišo. Rada bi jo tega odvadila. Tudi tačke mi še noče ponuditi. Kadar gre z očetom na lov mi je dolgčas po njej. Upam, da jo bom še marsičesa naučila.

Magda Mavrer, 4.r.

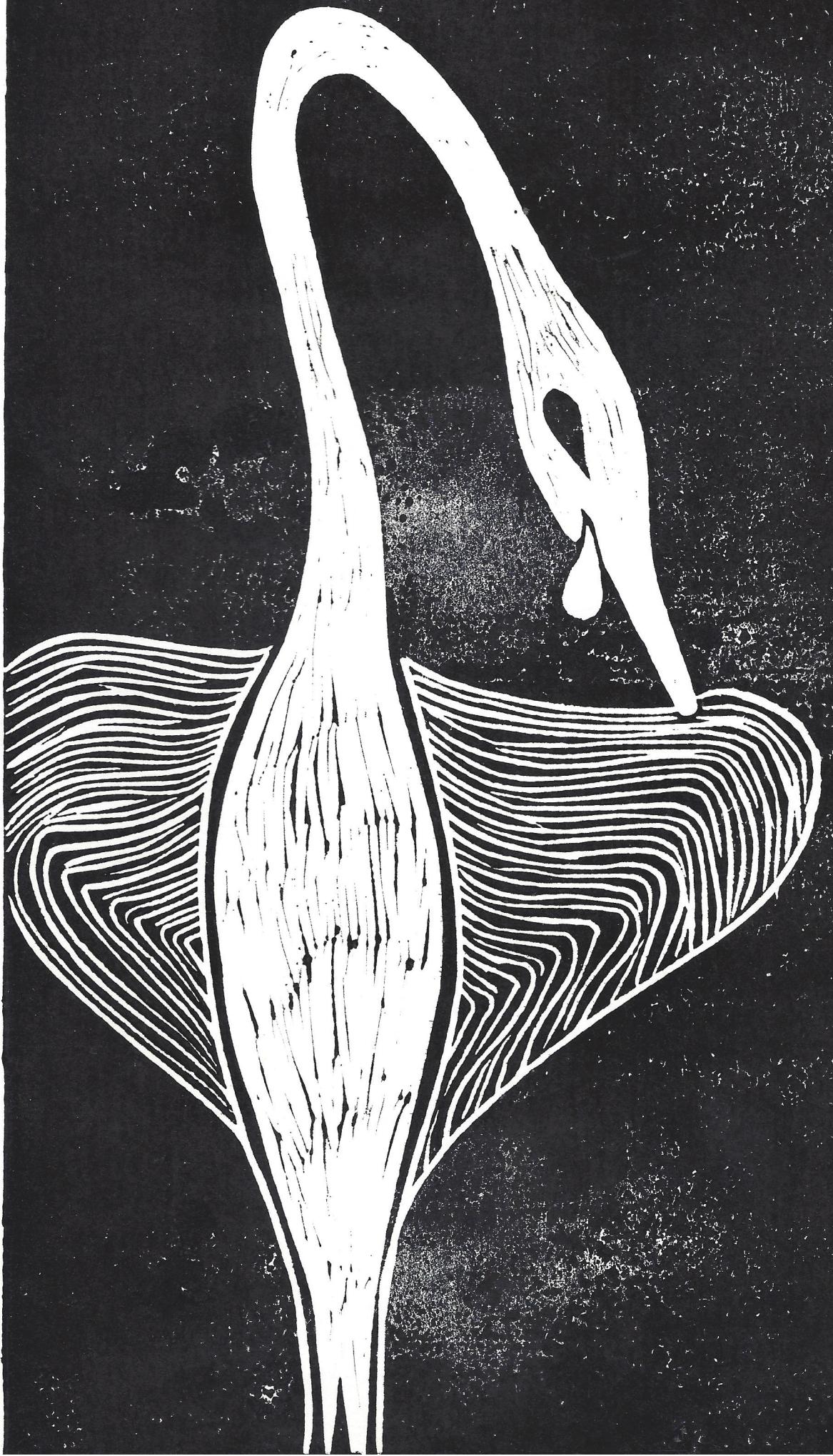
Nad vasjo je griček, na katerega najraje zahajam. Na gričku poleti rastejo jagode, borovnice in razno cvetje. Griček ima tudi svoje prebivalce. Tu prebivajo veverica, divji zajčki, videla sem tudi ježa in srnico.

Bilo je v poletnih počitnicah ko so dozorele borovnice. Prijatelja ni bilo doma. Sama nisem vedela kaj početi. Daleč nisem smela, ker sem varovala mlajšo sestrico. Šla sem z njo na griček in sedla k najlepšim borovnicam. Nedaleč stran sem zagledala veliko mravljišče. Sedla sem v varno razdaljo in opazovala delo mravelj. Kmalu sem se tako zagledala v te pridne delavke, da sem kar pozabila na sestrico.

Sonce se je pomaknilo za hrib, midve pa sva se vrnili domov. Poslej sem velikokrat izrabila prosto sončno uro in tekla k mravljišču, kjer čas prehitro mineva.

Svoj griček občudujem predvsem zaradi drobnih prebivalcev na njem.

Anica Kenda, 4.r.

TAKO SKRBIMO ZA NARAVO

Smeti. Problem 20. stoletja. Konzerve, papirnate in plastične vrečke, stara oblačila, odpadki hrane, stara pločevina, industrijski odpadki.... Kam z vsem tem? Ni kraja, ki ne bi imel teh težav. Tako tudi naša vas.

Pri nas so vaščani šele pred kratkim začeli malo bolj skrbeti za urejeno odvažanje odpadkov. Pred tem je bilo črnih smetišč še in še. Skoraj vsaka hiša je imela svoje. Kdor je stanoval ob potoku, je metal vse vanj, češ, saj bo voda odnesla dalje. Tako se je nesnaga nabirala in učenci osnovne šole smo imeli obilo dela, da smo potok očistili. Na očiščevalnih akcijah se nam je žal pridružilo le malo vaščanov. Posebno pa nas boli, da mi potok čistimo, neodgovorni ljudje pa nam za hrbotom odpadke spet mečejo v vodo. Če kaj rečemo, pa pravijo: "Pa kaj to tebe skrbi, saj bo vse nesla voda!"

Bojan Purger, 8.r
Mojca Čufelj, 8.r

V soboto, 7. maja smo organizirali DAN VELIKE NETLE. Očiščevalno akcijo so napovedovali plakati, ki jih je krasila velika metla.

Učenci nižjih razredov so čistili dvorišča in okolico velikih blokov, starejša dekleta smo čistile okolico šole, trgovine, doma počitka, spomenika in železniške postaje. Razen tega smo pospravile tudi vso nesnago ob cesti.

Fantje so poskrbeli za čiščenje potoka, saj so nekateri prebivalci tako malomarni, da odpadke še vedno mečejo v vodo.

Zadovoljni smo bili, ko smo končali. Tistega dne je vas res izgledala čista in urejena.

Pavla Kemperle, 8.r

Letos posebno skrbimo za red in čistočo naše šole in njenе okolice.Da bi nalogu čim bolj uspešno izvršili, smo uvedli "ZELENO PATROLO". Dežurni učenci skrbijo za red v učilnicah, na holu, opozarjajo učence, naj ne puščajo torbic in copat na tleh, naj odpadke odlagajo v koše za smeti, ki smo jih učenci sami izdelali.Skrbijo tudi za red in čistočo na šolskem dvorišču.

To delo vsi z veseljem opravljamo, saj je v čistem in urejenem okolju prijetno živeti.

Mojca Trojar, 7. r

Ker v letošnjem letu posvečamo posebno skrb naravi, smo sklenili, da bomo skrbeli tudi za ptice.

Kar loč učencev je obljubilo, da bodo postavili krmilnice in skrbeli za hrano.Med zimskimi počitnicami so posebne komisije v Podbrdu, Hudajužni, na Koritnici in Grahovem pregledovale, če je naloga izvršena.Pri prvem obisku se je izkazalo, da več kot polovica učencev svoje obveznosti ni vzela čisto resno.Ko je komisija ponovno obiskala domove učencev, pa je ugostivila, da so vse krmilnice postavljene in oskrbovane.Tako so letos ptice v naših krajih imele dovolj hrane.

Alvana Matelič, 7. r

ČE BI BIL BILA . . .

Če bi bil jaz arhitekt, bi Podbrdo v najkrajšem času zelo spremenil. Predvsem bi poskrbel za ugodje otrok.

Najprej bi zgradil veliko slaščičarno, kjer bi otroci lahko kupovali torte vseh vrst in pili sadne sokove. K sedanji šoli bi dal zgraditi strelische, kjer bi šolarji lahko po mili volji streljali. Odrasli bi seveda nekaj plačali, bilo pa bi tudi zanje ugodno. Zasnoval bi tudi moderno telovadnico z vesem potrebnim orodjem, poleg pa otroško igrišče, kjer bi se otroci lahko gugali. Manjkati ne bi smel tudi velik peskovnik. Zgradil bi jahališče in trim stezo. Na Tamru bi naredil velik živalski vrt. Naredil bi tudi lep moderen hotel. Na Piglu bi zasnoval umučišče s sedežnico, kdo drug pa bi poskrbel, da bi tam snega ne manjkalo nikoli.

Če bi bil res arhitekt, bi poskrbel, da bi se to v Podbrdu res zgodilo, ker pa nisem, le sanjarim in si v svoji otroški domišljiji želim, da bi se to nekoč zgodilo.

Marko Kenda, 5.r.

Če bi bila jaz arhitekt, mislim, da bi bili zadovoljni plavalci, smučarji, drsalci in ljubitelji gora.

Podbrdo in Baško grapo bi postavila na sončne bregove nad dolino. Baško grapo bi zalila z vodo, da bi nastalo jezero. Poleti ne bi bilo treba hoditi na morje. Jezero bi pozimi zamrznilo in bi se lahko drsali. Na Črno prst, Koblo in Slatnik bi vodile gorske železnice. Tako bi bilo vedno več planincev. Gorske železnice bi se dvigale po najbolj zanimivih vzpetinah, in tako bi bila vožnja zanimiva in razburljiva. Na Soriški planini bi stal velik hotel. Smučišča bi bila urejena in vožnje z žičnicami bi bile poceni. Tako bi bili vsi zadovoljni.

Marta Kuaterle, 5.r.

Če bi bila arhitekt, bi hišo načrtovala tako, da bi bila vseka drugačne oblike.

Hiše bi imale obliko sadja, črk in podobno. Tudi vasi in mesta bi gradila v obliki geometrijskih ali drugih likov.

Hiše soveda ne bi mogle biti visoke, pač pa nizke in dolge. Stanevalcev bi bilo v njih ravno toliko kot v stolpnicih.

No, meni se zdaj, da bi bilo vse to iz letala prav lepo videti.

Slavica Žefran, 6.r.

Če bi bil znanstvenik, bi očistil vso našo domovino.

Najprej bi za vse tovarniške dimnike zgradil take priprave, da bi dim popolnoma očistil, preden bi prišel na dan.

Vse svoje znanje pa bi uporabil, da bi izumil namesto sardljivega premoga posebno tekočino, ki ob izgorrevanju ne bi smrdela. Ta tekočina bi bila zelo poceni, da bi jo lahko kupil vsejde.

Izumil bi tudi posebno nočne sesalce, da bi z njimi poerkali vse odpadke, ki danes leže ob bregovih rek. Poerkali bi jih in uničili, da bi izginili brez sledu.

Potez bi še prepričal ljudi, da bi vsi pazili na čisto okolje. Tako nedostopača ne bi bila več problem našega časa.

Anton Bizjak, 5.r.

Če bi bila kmatica, bi imela kravice, prašičke in teličke, zajčke in putke.

Na travniku v bližini vasi bi zgradila velik hlev. V njem bi imela vse te živali. Na eni strani bi bile kravice. Dajale bi mleko. In jaz bi ga prodajala na veliko. Vsakdo, ki bi prišel k meni, bi ga dobil. Delala bi maslo in sir, skuto in jogurt. Na drugi strani hleva bi bile putke. Nosile bi jajca. Dajala bi jim ~~kravino~~ dobro hrano, tako, da bi jih znesle tudi trikrat na dan. Potem bi vzela košaro in šla v vas ter kričala: "Imam sveža jajca! Kupite jajčka, zelo poceni jajčka!" Peteline pa bi imela zato, da bi mi prepevali in naznanjali jutro ter prihajajoče slabo vreme.

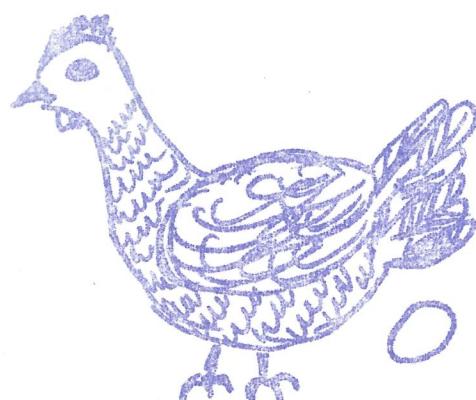
Ovce bi mi dajale volno. Spletla bi si lep pulover iz domače volne. Imela pa bi tudi muco in psa. Prva bi mi delala družbo, drugi bi odganjal sovražnika.

O, kako bi se imela lepo! Kako lepo bi bilo, ko bi delala na polju uživala svež zrak in pila dobro mleko. Imela bi lepa rdeča lička. In taki bi bili tudi vaščani, ker bi jedli jajca mojih kokoši.

Zelo bi bila vesela tudi moja mama, saj zdaj vedno skrbi, kje bo kupovala mleko in jajca.

Toda moja prva skrb je zdaj učenje. Če hočem biti dobra kmatica, moram biti zdaj marljiva učenka.

Klara Strgar, 6.r.

Učenci petega, šestega in sedmega razreda so med zimskimi počitnicami zbirali pregovore in reke v zvezi z naravo. Brskali so po stareh praktikah in spraševali ljudi. Tako so zbrali nad 460 pregovorov. Seveda lahko objavimo le nekatere izmed njih.

Doroteja sneg seje, Blaž ga pa gazi.

Matija led razbija, če ga ni, ga pa naredi.

Valentin prinese ključ od korenin.

Če na Cecilijo grmi in treska, bo ob letu žita kot peska.

Če se avgusta po gorah kadi, kupi si kožuh za zimske noči.

Sad prepovedan mika, četudi je lesnika.

Če zgodaj se selijo ptiči, bo huda zima o božiči.

Če listje nerado odleti, vsak se zime naj boji.

Če zima z gobcem snega ne seje, ga pa z repom.

Če pred zelenim Jurijem grmi, se zima ponovi.

Septembra ne pij vode pred sončnim vzhodom.

Če na Marjeta dež lije, seno na travniku gnije.

Najbolj stara drevosa rodijo najbolj sladke sadove.

Tilen meglen, grda jesen.

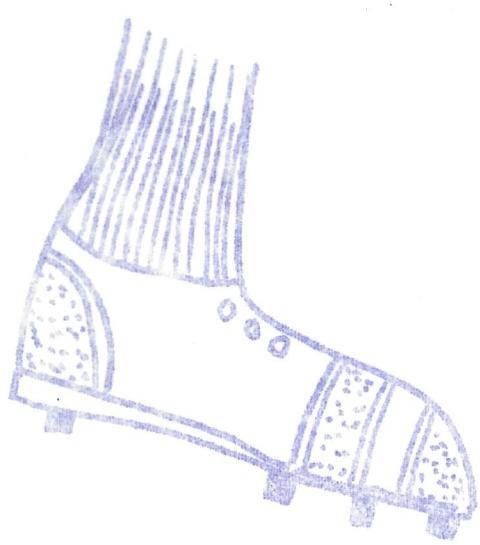
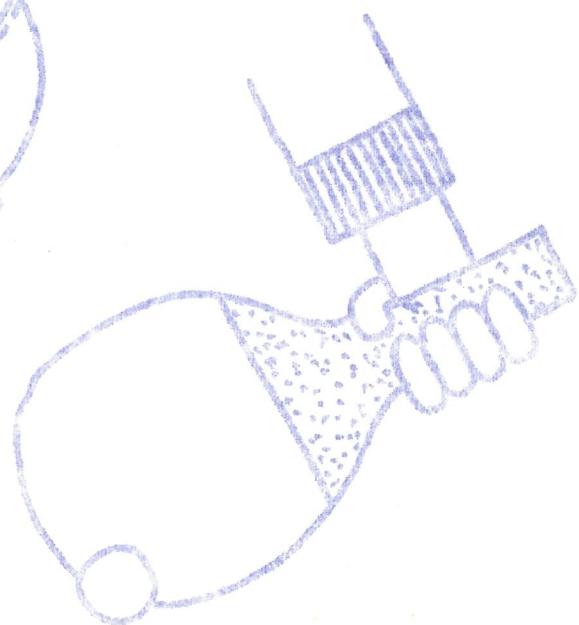
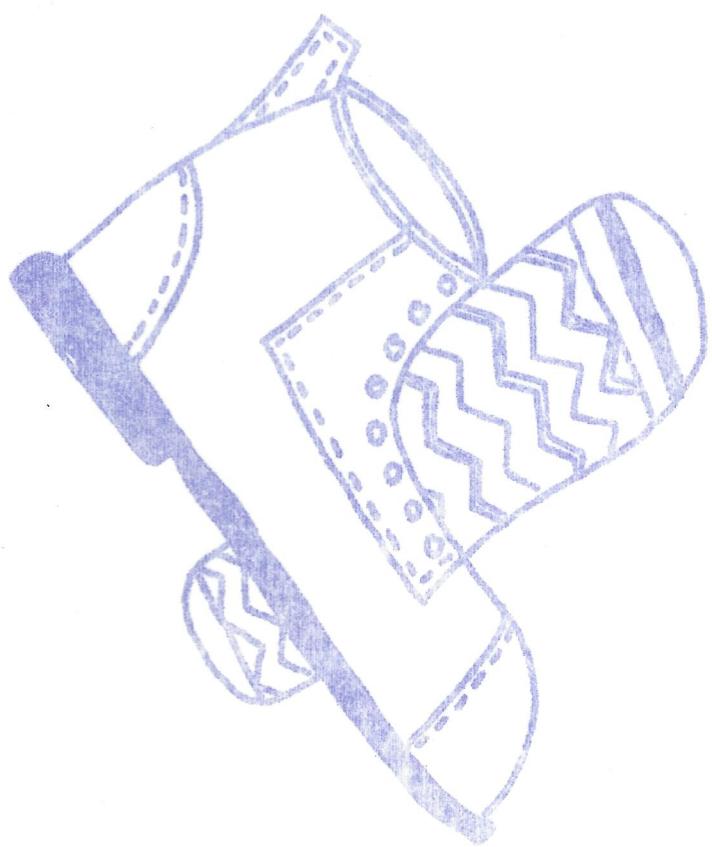
Če se megla zjutraj dviguje, slabo vreme napoveduje.

Januarja zima mila, ostra bo pomlad sledila.

Dež in veter pred božičem koplje lame rad mrličem.

Če sušec suši, traven deži, mag pa haldi, kmetu se dobro godi.

Zdravnik zdravi, narava ozdravi.

NAMIZNI TENIS

Na naši šoli se igralci namiznega tenisa od vseh športnikov še najbolj uspešni. Tudi v letošnjem letu se je to izkazalo.

Trenirali smo dvakrat na teden, včasih tudi večkrat. Spočetka smo trening jemali resno, kasneje pa smo se ga nalte navečiščili.

Tekmovali smo na občinskih, področnih in na republiškem tekmovanju v Novem mestu, igrali smo tudi na prijateljskih srečanjih in tekmovali za Miranov memorial.

Na tekmovanjih smo dosegli nekaj vidnih uspehov: na občinskem prvenstvu smo pobrali skoraj vsa prva mesta, na področnem tekmovanju v Novi Gorici smo bili tretji skipno in osvojili smo 3. in 4. mesto pri posameznikih. Na ostalih tekmovanjih pa nismo bili tako uspešni, kajti manjka nam borbenosti, zagrizenosti in izkušenj.

Toda tudi te vrline se da pridobiti s trdim delom, močno voljo in na prijateljskih srečanjih z drugimi klubmi. Vseeno smo z uspehi kar zsdovoljni. Za dosegene športne uspehe nam je NZS poklonila mizo za namizni tenis. To je lepo priznanje za naš trud in tudi vzpodbuda za delo v prihodnjem letu.

Rudi Pajntar, S.r.

SAH

Mladi šahisti na naši šoli šahiramo v dveh skupinah: mlajši in starejši. Letos smo se udeležili moštvenih šahovskih prvenstev in tekmovanj posameznikov.

Na občinskim moštvenem prvenstvu v Tolminu so starejše pionirke zmagale daloč pred Tolminom in Mostom na Soči. Tudi mlajše pionirke so zmagale, čeprav le za pol točke. Mlajši pionirji so zasedli tretje mesto, starejši pa so bili zadnji. Na področno šahovsko tekmovanje v Luciji pri Portorožu smo šle le starejše pionirke. Osvojile smo tretje mesto. Tekmovanje posameznikov je bilo v Sežani. Prvih mest sicer nismo osvojili, še najbolje se je uvrstil Pavel Torkar, ki je med devetindvajsetimi tekmovalci zasedel deveto mesto.

Madja Valentincič, S.r.

STRELJANJE

Strelski krožek smo imeli ob ponedeljkih, pred tekmovanjem pa tudi večkrat na teden.

Trenirali smo v dveh ekipah: slabši in boljši. Vsaka skipa je štela šest učencev,

Udeležili smo se občinskega prvenstva v Točminu, kjer smo dobili kar tri diplome, kljub slabi puški. Osvojili smo drugo in tretje mesto ekipno in tretje mesto posamezno.

Branko Čenčič, S.r.

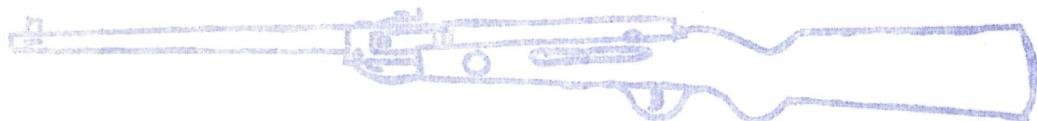
ATLETIKA

Na občinskem prvenstvu v atletiki smo sodelovali v vseh disciplinah. Udeležba je bila zelo velika.

Začeli smo s tekom na 60 metrov. Dekleta so bila slabša, med fanti pa se je izkazal Ivan Cvek, saj je le za dobro sekundo zaostal za prvakom. Primorske na 60 metrov. Pri teku na 600 metrov je osvojil Boris Purgar četrto mesto. Pri skoku v višino je Igor Kokošar zaostal za zmagovalcem samo za 10 cm. Vse je dal od sebe tudi Stanko Čufer, ki kmog je pri skoku v daljavo uvrstil na šesto mesto.

Prav gotovo se bomo v bodoče še bolje odrezali, če bomo več trenirali.

Boris Purgar, S.r.

SMUČANJE

Tudi letos smo imeli smučarski tečaj na Soriški planini. Prijavili so se učenci od prvega do osmega razreda. Tamariši so nas razporedili v štiri skupine, vseh nas je bilo okoli štirideset.

Na smučišču smo prve dni postavili majkno šolsko vlečnico, da smo se privadili snegu. Kasneje smo šli na večjo vlečnico, ki nas je peljala na vrh hriba.

Zadnji dan smo tekmovali. Že na tem tekmovanju se je izkazalo, kateri smučarji bodo zastopali našo šolo na bodočih občinskih in republiških tekmovanjih.

V naslednjih mesecih smo tekmovali na Livku, Na Kaninu, v Kranjski gori, na Krvavcu in na Zelenici.

Med smučarji je dosegel največje uspehe Primož Beguš, učenec 3. razreda.

Katja Trojer, 6.r.

VLESIŠLJA ŠOLA

V Veseli šoli so letos tekmovali učenci od tretjega do osmega razreda. Vprašanja niso bila kar tako, vendar jih je šest razrednih prvakov z lahkoto rešilo.

Sledilo je šolsko tekmovanje in šolski prvaki so šli na občinsko tekmovanje na Most na Soči. Tu sta se najbolje odrezala Pavel Torkar iz 3. razreda in Drago Torkar iz 6. razreda. Ta dva bosta v kratkem odpotovala na republiško tekmovanje v Ljubljano.

Zelimo jima veliko uspehov.

Branka Kogoj, 6.r.

TEKMOVANJE MLADIH MATEMATIKOV

Ve vrsto let tekmujejo za Vegova priznanja, ki jih podeljujejo maledim matematikom.

Šolskega tekmovanja se je letos udeležilo kar osemindvajset matematikov iz šestega, sedmega in osmega razreda. Najboljši so nato tekmovali na občinskem tekmovanju. Nismo se slabo uvrstili, saj je bil Drago Torkar iz 6. razreda tretji, Janja Torkar iz 7. razreda druga in Nadja Valentinič iz 8. razreda prva. Najboljši so prejeli lepe knjižne nagrade s posvetilom. Zmagovalci bodo tekmovali na republiškem tekmovanju in nato tudi na državnem. Vabljivo, kaj?

In da ne boste mislili, da matematika ni trd oreh, poskusite izračunati tole : Koliko je $1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6 \cdot 7 \cdot 8 \cdot 9 \cdot 0 \cdot ?$

Nadja Valentinič, 8.r.

VARČUJEMO

Bili so časi, ko ljudje niso poznali denarja. Takrat so stvarni, ki so jih rabili, med seboj menjavali. Danes pa, kar potrebuješo, kupimo in plačamo z denarjem. Zato hodijo nači očetje in mature v službo. Tu dobijo plačdo, s katero potem kupijo, kar rabijo. Otroci na geslužimo ničesar, vendar imajo doma pikapolonico, v katero pridobimo mečemo dinarje, ki nam jih dajo starši, sorodniki ali znanci. Ko je hraničnik poln, ga spraznimo v Ljubljanski banki, kjer mladi varčevalci varčujejo. Včasih se je res treba odpovedati sladkariji in dinarji zdrsujo skozi osko špranjo v pikapolonico. Majhni smo, toda vemo, da iz majhnega raste veliko.

Mateja Bizjak, 2.r.

V avgustu cveti lipa. Lipove veje oklestimo, nato obertočno svetje. Ne tla ali na mize v suhih prostorih poležimo papir. Nauj razprostremo lipovo cvetje. Ko se posuši, ga damo v vred in odnesemo v trgovino. Tam ga stehtajo in plačajo z denarjem. Jaz sem v lanskem letu projela za čaj 10 tisoč din. S tem delom naziem sem kupila zvezke. Ostanek denarja sem dala v hraničnik. Moj hraničnik ima obliko knjige.

Tamara Pirih, 2.r.

Za Novo leto in za rojstni dan mi je stara mama dala denar. Dala sem ga v hraničnik, nato sem hraničnik nesla v Ljubljansko banko. Vsak dinar bom dala v hraničnik. Ob koncu šolskega leta bom za prihranjen denar kupila poni kolo. Če mi bo manjkal denar, mi ga boste dala tudi mama in tata. Zato pa se moram tužiti v šoli pridno učiti.

Tatjana Trpin, 2.r.

VESELA PIONIRSKA URA

Ko ni nihče pričakoval, je tovarišica ukazala, naj streset vsak na klop vse, kar ima v torbi.

Ne morete si misliti, kaj vse se je pokazalo na klopetih!

Pogled na šolske potrebščine so zastirale razne igračke, med katerimi so bile tudi take, ki bi jih še dojenček ne pogledal več.

Na nekaterih klopetih pa je izgledalo, kot da so učenci pravkar oskubili trgovino s sadjem in zelenjavo. Opazili smo tudi, kako nekatere knjige in zvezki "cvetijo" in da jim štrlijo "uše-sa" kot osličkom.

Na neki klopi pa smo opazili vžigalnike in bili smo že prepričani, da zna njegov lastnik že pošteno "vleči". Šele, ko smo si stvar pobliže ogledali, smo ugotovili, da je ta reč spretno predelana v pištolo.

Smeha je bila na pretek.

Skupno smo ugotovili, da nobena torba ni vaorno urejena.

Danica Manfreda, 4.p.

ZO Grahovo

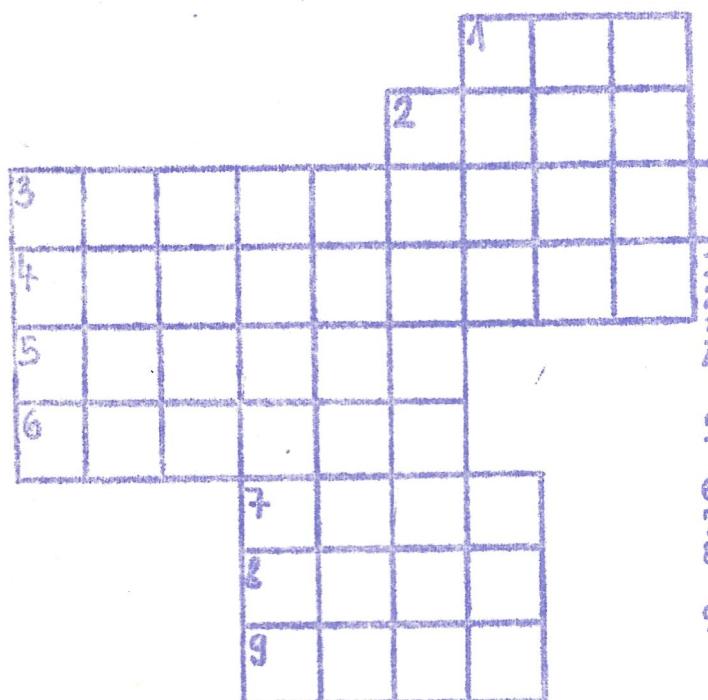
Zelo smo se smeiali, ko nam je covarišica povedala, da bomo imeli veselo pionirske uro. Rekla nam je, naj zložimo iz torb vse potrebščine in nepotrebščine.

Izkazalo se je, da pridni in skrbni učenci v torbah nimajo kaj posebno zanimivega.

Seveda pa drugi tovorijo čudne reči: Andrej nosi v torbi vsp zimsko garderobo razen plašča in Škornjev. Elena ima s seboj robcev, brisač in prtičev za celo žeho. Rezika ni nikoli brez glavnika in upamo, da bo odprla frizerski salon, saj ga v Podbrdu nimamo. V njem se bo zaposlila tudi Agata. Drago pridno trenira. Čeprav ima do šole nekaj dolgih kilometrov, nosi s seboj več kot 10 kg knjig in zvezkov. Vsem pa priporočam, da se oženite z Albino, kajti edina od deklet ima s seboj šivalni pribor. Dobra žena bo, kajne? Po srčkin na Nikotovem trikotniku bi lahko sklepalo, da je zaljubljen.

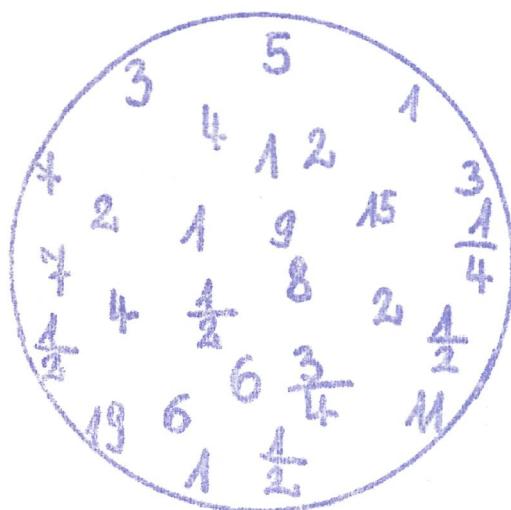
Daniilo Pejčec, 6.p.

ZA BISTRE GLAVE

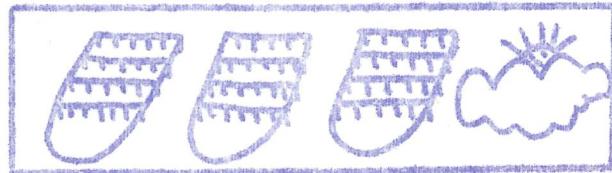
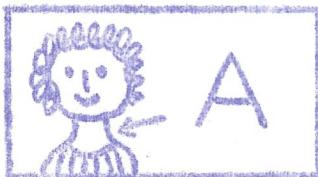

Samo vodoravno!

1. 9 - 6
2. tekoča voda
3. privlačnost
4. razbojnik iz Jurčičevega dela
5. učbenik za slovenski jezik
6. ameriški lešnik
7. voditelj KPJ
8. šolsko športno društvo
9. ime pisatelja Cankarja

Skozi središče kroga potegni dve ravni črti tako, da bo vsota v vseh štirih delih enaka.

SOLARČEK IZPOD ČRNE PRSTI je glasilo pionirskega odreda
"France Bevk" na osnovni šoli "Simon Kos" Podbrdo

LETNIK: XIV

STEVILKA: 2

ŠOLSKO LETO: 1976/77

Uredili člani novinarskega krožka

Mentor - Marta Berginc

Tipkala - Sonja Torkar

Likovni prispevki: člani likovnega krožka

Mentor - Sonja Kenda-Šiljar

naslovna stran	Romana Trojer, 7.r
obeležje v Rutu	Zorko Kaltnekar, 6.r
umirajoči ptič	Pavla Kemperle, 8.r
športna stran	Aleš Golja, 8.r
za bistre glave	Rudi Pajtar, 8.r
Tiskali in ciklostirali	Boris Purgar, 8.r
	Drago Torkar in Danilo Rejec, 6.r
	Danilo Rejec, 6.r
	Peter Božič, 7.r
	Klavdij Lipušček, 7.r
	Branko Cenčič, 8.r
	Zdravko Drole, 8.r
	Rudi Pajtar, 8.r
	Milojka Černe, 8.r
	Martina Frelič, 8.r
	Lilijsana Kogoj, 8.r